

Met de groeten van Lavaert en Vonck.

Het heerlijke najaarsweertje heeft onze supporters niet in groten getale naar het stadion Jan Verhoeve gelokt. De Rode Duivels zijn hier momenteel geen concurrent meer, maar wie houdt nu niet van een prille herfstwandeling in het prachtge decor van de kleurrijke bladwisseling, die als tapijt aanvoelt voor onze zondagse voeten. De kroost verzamelt enthousiast eikels en bladeren en de vogels hebben paringsliederen vervangen door een eerder rustgevend repertorium. Vivaldi heeft er wellicht weinig mee te maken maar met de 'Autunno' in zijn 'Four saisons' wou hij evoceren hoe het zingen en dansen langzaam uitdooft en de aangename koelte iedereen uitnodigt om zorgeloos genietend in slaap te vallen...

Desondanks arriveert de schatbewaarder in hemdsmouwen met zonnebril.

De deur van de kantine staat uitnodigend open en zeker voor vacatures. De paniekoproep naar personeel van coördinator Klaas op vrijdag werd prompt beantwoord, want met een stralende glimlach worden wij verwelkomd door Severine, Eva en Delphine.

Voor Martial is onze regering vandaag kop van Jut. Het gevoel dat hij zich onderaan de digitale kloof bevindt doet zijn bloed duidelijk sneller stromen. In zijn betoog in de richting van 2 jongeren die hun bestelling net komen afhalen spaart hij minister noch staatssecretaris. 'En als zij denken dat een mens van 84 jaar zich nog zal bekwamen in de kennis van computer...' 'Hier ze!', zegt hij met knokige middenvinger naar het plafond wijzend.

Het scheidsrechtertrio is al aanwezig en geniet onderhoudend van zijn koffie. Jacky, ook al jaren mijn collega in de wereld van de délégués, zit in hun gezelschap. Jacky was in onze gloriejaren geregeld 'linesman' van dienst in het toenmalige Omer Dewittestadion en weet nog te genieten van het passief deelnemen aan de specifieke gesprekken uit de scheidsrechterswereld, die niet zelden doorspekt zijn met sterke geel-rode verhalen en straffe beslissingen.

In de Club 535 viert traiteur Liesto zijn debuut in onze accommodaties met 'Kalkoen archiduc'. Dit moet een veilige aanloop zijn naar 'Côte à l'os met frietjes' bij onze volgende thuiswedstrijd. Mmmm!

Geert Brouckaert stoomt sterk geconcentreerd zijn troepen klaar, maar ik spreek de man met indrukwekkende carrière toch even aan, al was het maar om te genieten van het sappig Oost-Vlaams accent van de sympathieke Zottegemenaar. Ondanks zijn verdienstelijke passages in West-Vlaanderen en Henegouwen kan hij zijn roots uit die zalige Vlaamse Ardennen niet verdoezelen. Mooie man!

We schrijven 20 september 2020. De wedstrijd KWSC Lauwe-Rumbeke is zonet op 2-0 geëindigd. Seconden na het affluiten word ik aangeklampt door een aangeslagen dame die op een beleefde doch smekende manier haar ongenoegen uit. Of we eens iets kunnen doen aan onze harde kern, de ultra's, the North Side, whatever... Gedurende de volledige speelhelft werd haar zoon als sluitstuk van de bezoekende verdediging steevast op de korrel genomen. Met tranen in de ogen verliet hij het veld en het moederhart treurde pijnlijk mee. Goed bedoeld schertsen, uitdagen, opjutten, beledigen en affronteren liggen heel dicht bij elkaar in de emoties van een voetbalwedstrijd. Ondanks mijn sterk medeleven, maakte ik mij innerlijk de bedenking dat 'keeperen' een strontstiel is, waarbij na elk tegendoelpunt onderzocht wordt of je niet in de fout ging en waar je jawel geregeld in de vuurlijn staat van een meute

gelanceerde toeschouwers die elkaar bij het uitwaaien van de apero willen overtroeven met spitsvondige en gedurfde uitspraken.

Bij het doornemen van de ploegopstellingen stel ik vast dat hij alweer van de partij is. Zijn moeder is nergens te zien. Heeft zij het opgegeven? Is zij een beetje 'gegeneerd' om haar smeekbede van vorig seizoen?

Patrick Ouvrein fluit de wedstrijd op gang en van een studieronde is er nauwelijks sprake. 2 ploegen die zich door o.m. door een bye-week in de buik van het klassement bevinden willen volop hun kans gaan, maar aanvankelijk heerst de thuisploeg. Op een vrijschop vanop rechts van Vancompernelle beroert Lecour het leer dat als bij wonder nog uit de linkerhoek geranseld wordt door Vonck. De thuisploeg klopt voor een tweede maal aan het venster wanneer Tajeddine in zijn gekende stijl wat opschuift en met een schot diep in de linker bedenhoek eveneens de lenige Vonck op zijn weg vindt.

De bezoekers laten even zien dat het opletten geblazen is als ze een counter kunnen opzetten met snelle speerpunten als Vermaut en Behaegel. Bij een pasje binnendoor naar Vermaut is een goede tussenkomst van Lavaert nodig om die het scoren te beletten. Nog binnen het eerste kwartier trapt Lecour naar doel van buiten de zestien. Vonck heeft er moeite mee maar niemand is gevolgd. Met een poging van Desloovere dacht iedereen aan de voorsprong maar alweer is die duivelse Vonck de spelbreker wanneer hij als een kat de bal uit de rechter benedenhoek ranselt. Dan reeds doemt bij mij het verschijnsel op van een bezoekend doelman die de match van zijn leven speelt en een ploegmaat heeft die op een diefje de 'hold up' weet rond te maken. Ik moest echter mijn mening herzien, want de bezoekers kwamen wel degelijk in de wedstrijd. Lavaert laat zich niet verrassen op een schot van draaischijf Vanfleteren. Een vrijschop van Vancompernelle dwarrelt rechts naast en boven het doel. Op de 27' komt de thuisploeg goed weg als de totaal vrijstaande Behaegel op de lat kopt. Het veldoverwicht van de thuisploeg wordt steeds meer verstoord door aartsgevaarlijke prikmomenten van de bezoekers. Net na het halfuur tekent Vermaut voor de kans van de wedstrijd als hij alleen op doelman Lavaert mag afstevenen. Hij besluit onbegrijpelijk zijn actie met een gekraakt schot dat meters over doel gaat. Lecour besluit een knappe combinatie vanop rechts via Lievrouw en Ternest met een kopbal die naast gaat en Lavaert moet alweer gepast ingrijpen als hij de doorgebroken Behaegel net voor afdrukken van de bal weet te houden. Als iedereen aan rusten denkt, acht Vanfleteren zijn moment gekomen. Met de gedrevenheid van een tiener snijdt hij wroetend vanop links naar binnen en eenmaal vrij levert hij vanop 25 m een pegel af die naast de duikelende Lavaert in doel verdwijnt. Achttien karaat op slag van rust zorgt voor een ietwat gevleide 0-1. Een tik voor de mannen van Van Elslande.

Als een oercliché luidt het devies hier om na de rust zo snel mogelijk te scoren. En zo geschiedde. Net als bij de thuiswedstrijd tegen Wervik had Tajeddine de les begrepen. Nadat hij al een eerste maal zijn opponent Sucaet ter plaatse had gelaten, dolde hij nog even verder en dribbelde zich tot bijna op de doellijn. Vanuit een onmogelijke hoek knalde de publiekslieveling en gelegenheids-captain de gelijkmaker in het dak van het doel. Het stond 1-1 en Vonck leek dan toch te kloppen... De onhoudbare raket van de kersverse papa van Issam ontkrachte de bewering dat Vonck hier door het thuispubliek zou zijn beïnvloed. 'Erop en erover', was echter een brug te ver gedacht. De bezoekers waren niet aangeslagen en de partij ontbolsterde nu werkelijk tot een duel vol kampgeest met wisselende kansen en twee goede doelmannen. Bij een zoveelste counter redt Lavaert maar moet even lossen. Behaegel knalt de rebound gelukkig over. Eenzelfde situatie aan de overkant als Desloovere

iets te licht besluit maar Vonck toch de bal moet lossen maar ook de rebound onschadelijk maakt.

Een vrije trap van Dumoulin net buiten de zestien gaat over. Vonck heeft nog wat moeite om een vrije trap van Vanneste net van onder de deklat te tippen en Lecour moet te ver achteruit om zijn kopbal te kunnen plaatsen op voorzet van Ternest. De intussen fel belaagde Vonck groeit dit jaar evenwel in zijn rol. Als Tajeddine één van zijn vele acties met een plaatsbal in de rechter hoek wil afronden om de overwinning binnen te rijden, plaatst de in gifgroen pak gehulde Vonck met een kikkersprong het orgelpunt op zijn prestatie. Dit zou misschien iets te veel geweest zijn voor de thuisploeg. Na de felle start zetten de bezoekers overtuigd hun voet naast die van de Lauwe. Beide doelmannen zorgden er echter voor dat er geen 3-3 of 4-4 op het scorebord stond. Een genietbare partij, waar bij Lauwe niet iedereen zijn niveau haalde om een volwassen Rumbeke af te troeven.

Na de wedstrijd moest in het kader van de Fair Trade en Fairplay-actie van de stad Menen nog een groene kaart met bijhorende attentie uitgedeeld worden aan de verkozenen van beide ploegen. Bij de thuisploeg werd die aan de sportieve clubspeler Max Vancompennolle toegekend. Bij de bezoekers haalde Vonck zijn gram. Met een indrukwekkende prestatie oogste hij sympathie bij vriend en tegenstander en nam hij een punt mee naar Rumbeke. De 'dikzak' werd een 'teddybeer'.

Op de foto poseerde hij gretig en perste hij er binnensmonds de sportieve weerwraak uit. 'Dit jaar hadden ze mij niet liggen. Hoe meer ze riepen, hoe meer ik groeide'. Zijn mama zal blij zijn...

Zondag zijn wij te gast bij de fiere leider uit Wielsbeke. Ondanks hun eerdere bye-week staan zij alleen op kop en bij onze partijen op Hernieuwenburg is er veelal iets te beleven. Gezinsleden die een herfstwandeling verkiezen komen terecht in een heel mooi park. Geen excuses dus om onze jongens niet te komen aanmoedigen. Kom aan Wietstar!

Charly